



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini**

**Zyllesius, Nicolaus**

**Treveris, 1638**

Sectio Sexta. Friderici Barbarossæ Rescriptum inualidum esse.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-14268**

Quamuis enim Albero, Henrico Comite Luxemburgensi & Namurcensi, armis ac potentia summa ad concordiam incundam quoad se, vt Aduocatiam suam, quam erga Maximinianos habebat, feudaque illa, quæ ab Archiepiscopis tenebat in ditione Treuirensi conseruaret, compulso, violentè Monasterium eiusque bona inuaserit, Abbas tamen & Religiosi iure suo non cesserunt, sed alij alio dilapsi, expectarunt, dum tempestas illa sedaretur.

Sigerus verò Abbas electus Romam ad Innocentium II. profectus, eius manibus consecratus ab eodem Bullam in Consistorio, Cardinalium omnium consensu & auctoritate firmatam, obtinuit, qua non obstantibus gestis Conradi & Alberonis, decretum fuit, vt idem locus seu Monasterium *nulli vnquam Sedi vel Ecclesie subdatur*, sed sub S. Rom. Ecclesie iure & patrocinio & Imperatorum Mundiburdio seu Tutitione consistens, ea libertate & immunitate fruatur, quam idem Monasterium à Romanis Pontificibus & Imperatoribus noscitur habuisse. Ita loquitur & decernit Pontifex, vt videre potes sub N. 33.

Sed & ipse rerum status, existentia, successus & experimentum illud idem probat, nam de facto possedisse Archiepiscopos Iurisdictionis exercitium in Monasterium nunquam reperias, adeo, vt cum nihil haberent, quod in illud exequerentur, contenti fuerint impetrare à Maximiliano I. vt Imperatoris Imperijque nomine, de Iurisdictionibus, Regalibus, feudisque Abbates infeudarent.

Ex quo manifestissimè conuincitur, nullam in illos per se suoue nomine Iurisdictionalem potestatem possedisse, vt infra latius demonstrabitur.

Sed & tunc, cum illam infeudandi facultatem impetrarunt, nihil in Maximinianos possedisse passim in processu Spirensis satis indicarunt, quemadmodum & alibi dicitur.

Ac denique illam ipsam immediatam ab Imperio dependentiam passim confessi sunt, pro Imperij membro habuerunt, ac tale esse testati sunt.

Maximiniani item pro talibus se gesserunt, & à quibuscunque habiti sunt, ab Imperatoribus sequentibus suæ immediationis confirmationes obtinuerunt, actus conformes immediationi conuenientes in omnibus exercuerunt exclusis Archiepiscopis.

Adeo vt tandem per sententiam Imperatoriam anno MDCXXXVI. latam, ipsidem suæ immediationis possessio adiudicata sit, Archiepiscopi præensione contrariâ exclusâ, vt etiam antea dictis, ac etiam ex vltèrius dicendis dilucidè apparebit.

## SECTIO SEXTA.

### *Friderici Barbarossæ Rescriptum inualidum esse.*

**A**lberone defuncto Hillinum Archiepiscopum eius successorem obtinuisse confirmationem supradicti Rescripti Conradi à Friderico Barbarossâ Imperatore, asserit auctor libelli num. 21. eas confirmatorias litteras exhibet sub lit. D. Verùm hanc Confirmationem non posse obesse S. Maximini Iuribus vno verbo facillè demonstrari potest.

#### *S. I. Ratio ob quam inualidum.*

**V**nicæ hæc sufficit, quia est nuda confirmatio restitutionis factæ à Conrado, vt fatetur libelli Auctor num. 21. cit. & ex ipsius Rescripti inspectione ma-

nifeltum euadit. At verò per confirmationem nihil noui iuris acquiri impetranti eamque semper concedi cum conditione ( si tale Ius impetrans iam ante habuerit ) & semper cum clausula subintellecta absque præiudicio tertij vel saluo Iure Tertij, iam supra diximus hac parte Sect. 2. §. 7. nec opus est repetere.

Iraque cum proximè demonstratum sit, Conradi prætensam restitutionem & Rescriptum, non modo non esse sententiam, sed nec Rescripti validi vim obtinere, ob innumera subreptionis vitia aliosque defectus, atque adeo prorsus esse inualidum ad finem prætensum obtinendum; consequens est & æquè certum, eiusdem confirmationem, quæ tantum illo innixa est, & ex eius validitate & veritate supposita processit, etiam omnino esse inualidam: euerso enim fundamento, ruit id, quod ei super ædificatum est, & omnia quæ supra allata & dicta sunt de Conrado, hinc fere applicari possunt. Cui fundamentali & solidissimæ rationi addo, quòd, si quis in confirmatorijs Friderici Barbarossæ rescriptis vim ponere vellet, etiam inter nostra Diplomata exhibeamus eiusdem Imperatoris confirmatorium, quod reperies sub Numero trigésimo quarto, & quidem eo tempore concessum, cum iam ille Alexandro Pont. Maxim. reconciliatus esset.

Atque, vt æquus lector in ijs, quæ sub Conrado & Friderico Barbarossa circa S. Maximinum gesta sunt, maiore cum luce procedat, proderit summatim annorum & rerum seriem hinc paucis referre.

### *S. II. Series Chronologica gestorum sub Conrado & Friderico Barbarossa.*

**N**ON modo lucem dabit ijs, quæ diximus & dicemus hæc Chronologia, sed scrupulo quoque cuidam remedium faciet, qui oritur ex eo quòd inter testes qui Fridericiani Rescripti concessioni adfuerunt, referatur etiam Sigenerus Abbas S. Maximino. quis enim & cuiusmodi Abbas fuerit ille Sigenerus apparebit.

Anno MCXXXVIII. obiit Lotharius Pijssimus Imperator, teste Baronio ad eundem annum. Hunc Imperatorem Albero Archiepiscopus obsequijs conatus fuerat sibi obstringere, & ab eo Monasterium S. Maximini obtinere, sed frustra apud optimum Principem laborauit. Eodem anno mortuus est Gerardus Abbas S. Maximini, cum, vt declinaret Alberonem Archiepiscopum sibi infestiorum, ageret exul & habitaret cum Bernhelmo Abbate Spanheimensi in Monasterio Montis Sancti Disibodi, iuxta Rhenum, vbi etiam interfuit Eleuationi & translationi Sancti Disibodi. Ita M. S. C. Maximiniana Item Dodechinus in Chronic. hoc anno, Tritemius in Chronic. Spanheimensi anno MCXLIII. sed vitiosè quoad calculum, & in Hirsaug anno MCXXXVIII.

Anno MCXXXIX. Albero Confluentiæ curauit eligi Conradum II. siue III. Germaniæ Regem ( vt ex Baldrico supra retulimus ) & vacante Monasterio per obitum Gerardi ex practicasse dicitur prætensum Conradi Imperatoris Rescriptum Argentinense.

Anno MCXL. Maximiniani adhuc sine Abbate agentes, tandem via electionis ex suo gremio faciunt Abbatem Sigerum, domo, vt creditur, Luxembensem, Diœcesi Leodiensem; qui mox profectus Romam, à Pontifice In-

nocentio II. in Abbatem confirmatur & benedicitur, & ab eodem Pontifice refert ampliffimum Refcriptum pro Immunitate & Iuribus Monasterij. Ita Annales Treuirenfes & Maximiniani in Alberone & Sigero; Baldricus Scholiarcha summæ ædis Treuirenfis in geftis Alberonis, vbi expreffè ita habet de electione & benedictione; Originales literæ Innocentij Maximinianæ sub Numero 34.

Anno MCXLI. Albero vi Monasterium occupat fugatis omnibus Monachis & Sigero Româ nuper reduce. Ita Baldricus loco cit. *Annales Maximiniani in Sigero.*

Anno MCXLIII. Albero in locum expulforum euocat Monachos Lacenfes, & loco Sigeri Abbatis, qui exulabat, alium (nomine *Sigeherum*, vt habent prætenfæ Fridericianæ in *actis Spirenfibus exhibita Anno 1557.* vel, *Sigenerum*, vt habent eadem prætenfæ Fridericianæ in Aduerfarij Scriptoris libello; vel, *Seyherum*, vt habere dicitur vetus Codex Euangeliorum summæ ædis Treuirenfis) fubftituit, fecitque eum à Celeftino Papa, qui Innocentio fuccefferat, confirmari. Dodechirius in *Chron. hoc anno.*

Anno MCXLIV. & XLV. bellum geritur Treuirenfes inter & Luxemburgenfes magnâ vtrorumque Clade & vaftatione, dum Henricus Comes Aduotus non contentus Aduocatia, vt habet prætenfum Conradinum ex vna parte, & Albero ex alia Abbatiam fibi afferere conantur. De quo prætenfæ Conradi Imp. Spirenfes & Baldricus in *geftis Alberonis.*

Anno MCXLVI. Henricus Comes Viribus Alberoni impar ab omnibus defertus, Spiræ componit pacem cum Alberone, Baldricus loco cit. & prætenfæ Conradinæ Spirenfes, fub lit. V.

Anno MCXLVII. Albero pridem pulfis Maximinianis, ex præticâffe dicitur ab Eugenio Pontifice Refcriptum in fui fauorem.

Anno MCLII. mortuo Alberone, Hillinus, (vt fertur) ab eodem Eugenio Confirmationem præcedentis Refcripti extrahit, Maximinianis adhuc exultantibus. Eodem anno moritur Conradus Imperator, cui fuccedit Fridericus Barbaroffa eius nepos, qui mox cœpit S. Sedis authoritatem contemnere, teftè Baronio, ad hunc annum.

Anno MCLIII. Sigerus Abbas S. Maximini hætenus in Exilio, mortuo Alberone, Treuiros nondum audet redire, fed in prædijs Monasterij Coloniae & Moguntiae vicinis agit, & de rebus Monasterij extra Diœcefim Treuirenfem fitis, tanquam verus S. Maximini Administrator & Abbas difponit; probatur ex litteris Sigeri Abbatis, datis hoc anno in curia Maximiniana Ribenach, in quibus difponit de decima Salica de Barweiller Diœcefis Colonienfis; & ex alijs Conradi Archiepifcopi Moguntini; vtrafque etiamnum continet Archiuum noftrum.

Anno MCLVII. Fridericus Barbaroffa Imp. Treuiris exiftens, abfente Sigero Abbate & Monachis Sancti Maximini Hillino Archiepifcopo acta Conradi II. confirmat, inter teftes nominatur, non Sigerus Abbas Sancti Maximini qui etiamnum exulabat, fed Seyerus, feu vt Fridericianis ipfifmet legitur, Sigeherus aut Sigenerus, prætenfus titularis Abbas Sancti Maximini, non ab Innocentio fecundo, fed à Celeftino Confirmatus ad Alberonis votum.

Anno MCLXIV. adhuc vixit Sigerus Abbas S. Maximini, vt habent M. S. C. Maximiniana in Sigero.

Anno MCLXIX. mortuo Hillino Archiepifcopo Abbas & Religiofi

Sancti Maximini sensim domum reuersi, diuino seruitio pacificè vacant.

Anno MCLXXVII. Fridericus Imp. pacem cum S. Sede Apostolica componit, & Venetijs ipsa SS. Petri & Pauli Apostolorum solemnitate, Alexandro Pontifici se submittit, & deinceps eidem reconciliatus manet.

Anno MCLXXXII. Fridericus Imp. auditis tandem Religiosis eorumque Abbate Conrado, & cognitis eorum Iuribus, Rescriptum dat, quo omnia eorum bona & Iura confirmat, quòd exhibemus sub N. 34.

Ex quibus innotescit inter alia, quis fuerit ille Sigenerus Abbas de S. Maximino inter testes in Fridericiano prætensio Rescripto relatus. Nempe ille, quem Albero Archiepiscopus substituerat & sibi subditum volebat atque à Celestino confirmandum curauerat anno MCXLIII. Cùm verus Abbas & legitimè electus à Conuentu Maximiniano, atque ab Innocentio II. confirmatus eiusque manibus consecratus fuerit anno MCXL. qui nunquam etiam aliter, quam Sigerus reperitur nominatus, neque Alberoni vnquam subiectus fuit, vti clarè testantur eius litteræ datæ anno MCLIII. ex Curia Ribenach quarum tale est initium, *In nomine Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Ego Sigerus Dei gratiâ Abbas S. Maximini &c.* quæ sanè inscriptio non conueniebat subdito Archiepiscopi, sed insigni Rom. Imperij Statui & Membro. Plura autem de illa Sigeneri inter testes nominatione tractabimus in refutatione vti, quæ illic videre poteris.

## SECTIO SEPTIMA.

### *Epistolas S. Bernardi, itemque Innocentij II. Eugenij III. aliorumque Pontificum confirmationes non obesse Maximinianas.*

**E**Xcursionibus, Rapinis ac deuastationibus Archidiececesis Treuirensis perstringendo refert auctor libelli, ab Archiepiscopo Alberone excommunicatum Comitem Luxemburgensem & Abbatem Maximinianum, Romæ deinde ope S. Bernardi Abbatis, vt eius epistolæ nimirum 179. & 180. quas profert testantur Rescriptum Conradi ab Innocentio Papa II. postmodum ab Eugenio III. alijsque Pontificibus etiam à moderno Pontifice Max. Vibano VIII. & Augusto Cæsare Ferdinando II. gloriosissimæ mem. confirmatum. Atque hæc à Nu. 22. vsque ad 26. continentur, Epistolæ verò & Bullæ Pontificiæ sub litteris E. F. G.

In primis frustra vastationes illas in memoriâ reuocari arbitror, cùm de hisce queri etiam potuerint Luxemburgenses ab Alberonis milite grauissima passi æque ac Treuirenses; quæ Maximinianas sanè Imputanda non sunt, sed Alberoni & Henrico Comiti, quorum vterque inuitis omnino & dolentibus Maximinianas, Abbatiam sibi acquirere conabantur, & de illa inter se certabant, vt præensum Conradinum rescriptum sub lit. V. in libello exhibitum, & ipsæ S. Bernardi Epistolæ ab aduersario Scriptore productæ liquidò testantur.

Sed neque opus reor, nec quisquam exiget à me, vt ijs, quarum meminit libelli auctor Adriani IV. Clementis III. aliorumque Pontificum Bullis & Confirmationibus, quæ non exhibentur, respondeam; tum, quòd eæ needum visæ sint, tum, quòd ijs quæ hîc exhibentur non esse validiores, certum sit, alioquin indubiè prodijissent.

Proinde ad S. Bernardi epistolas, quæ toties inculcantur & obijciuntur, atque

etiam